

מ"ת 32691/12/23 - מדינת ישראל נגד דניאל גרישנקוב, ישראל בוהדנה, הושיעה אוחנה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 32691-12-23 מדינת ישראל נ' גרישנקוב(עציר) ואח'

לפני	כבוד השופט שמואל מלמד
מבקשים	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד
נגד	
משיבים	1. דניאל גרישנקוב 2. ישראל בוהדנה ע"י ב"כ עו"ד מסיקה 3. הושיעה אוחנה ע"י ב"כ עו"ד צור

החלטה בעניין משיבים 2 ו- 3

1. ביום 11.01.24 התקיים בעניינם של המשיבים דיון בראיות לכתב האישום שהוגש כנגדם בעבירות:

הוראות החיקוק לפיהן מואשמים כל הנאשמים:

ניסיון חטיפה לשם סחיטה - עבירה לפי סעיף 372 יחד עם 25 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן - "החוק").

תקיפה בחבורה כדי לבצע פשע - עבירה לפי סעיף 381(ג) בנסיבות סעיף 381(א)(1) לחוק.

הוראות החיקוק לפיהן מואשם משיב 1 בלבד:

סחיטה באיומים - עבירה לפי סעיף 428 (רישא) לחוק.

חבלה חמורה בכוונה מחמירה - עבירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק.

הוראת החיקוק לפיהן מואשמים משיבים 2 ו-3 בלבד:

חבלה חמורה בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 333 בנסיבות סעיף 335(א)(1) ו-(2) לחוק.

2. על פי עובדות כתב האישום: בין ד.ז. (להלן: "המתלונן") לבין נאשם 1 קיימת היכרות מוקדמת. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בתקופה שבין חודש מרץ 2023 ועד לחודש נובמבר 2023 (להלן: "התקופה"), דרש נאשם 1 מהמתלונן להעביר לידיו סכום כסף בסך 30,000 ₪ (להלן: "סכום הכסף").

כדי להניע את המתלונן להעביר אליו את סכום הכסף שדרש, איים נאשם 1 על המתלונן במספר הזדמנויות, בכך ששלח אליו, בעצמו או באמצעות מי מטעמו, הודעות מאיימות, באמצעות יישומון הוואטסאפ, בין היתר, כדלקמן:

א. בתאריך 28.6.23, בשעה 15:02 או בסמוך לכך, כתב נאשם 1 למתלונן: "תענה לפני שיהיה מאוחר מדי"; "לא חבל עלייך"; "אני יודע עלייך הכל אפילו איפה אתה משתין"; "זה רק עניין של זמן מתי אני אתפוס אותך"; "עדיף שתענה".

ב. בתאריך 17.8.23, בשעה 22:23 או בסמוך לכך, כתב נאשם 1 למתלונן: "לא משנה לאן תברח וכמה תברח תאמין לי שאנחנו ניפגש". בהמשך, בשעה 22:49 או בסמוך לכך, כתב נאשם 1 למתלונן: "איפה אתה יגבר"; "הייתי אצלך בבית"; "אתה לא שם".

ג. בתאריך 18.8.23, בשעה 11:34 או בסמוך לכך, כתב נאשם 1 למתלונן: "שלחתי תמונה שלך לכל הילדים ביפו בשביל לזיין אותך ימניאק"; "אני שם על הראש שלך כסף ימניאק".

בהמשך, בשעה 12:11 או בסמוך לכך, כתב נאשם 1 למתלונן: "אין לי בעיה לשבת עלייך בית סוהר".

ד. בתאריך 20.8.23, בשעה 13:53 או בסמוך לכך, שלח נאשם 1 הודעות קוליות למתלונן ואמר לו בין היתר: "...אם היום לא יהיה את הכסף אז יהיה בלגאן"; "...אם היום לא יהיה הכסף אז כן יבואו.. עד הבית של כולכם אחי".

בהמשך, בשעה 14:13 או בסמוך לכך, שלח נאשם 1 הודעה קולית למתלונן ואמר לו בין היתר: "זוהי שדיבר איתך בטלפון זה שותף שלי הוא מעורב בכל עניין, אפילו לא מבסוט בכלל על מה שסגרתי על מה שאתם עושים עכשיו תאמין לי שאם הייתי רוצה שיתערבו ויביאו אותך וכל מי שאיתך... אם הייתי רוצה לעשות בלגאן אחי תאמין לי היו קוטפים את כולכם אבל אני לא צריך אף אחד אני יכול לקטוף את כולכם לבד".

ה. בתאריך 28.11.23, בשעה 14:05 או בסמוך לכך, כתב אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה, מטעמו של נאשם 1, למתלונן: "אל תדאג עוד חודש עוד חודשים עוד שנה בסוף אני ימצא אותך ואת ה20 אלף האלה אני יוצא לך מהתחת יזונה"; "מבטיח לך יחתיכת מזדיין בתחת".

בנוסף, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, במהלך התקופה, התקשר נאשם 1 למתלונן ואיים עליו שאם לא ישלם את הכסף שדרש ממנו, הוא יחתוך אותו בפניו.

לאור סירובו של המתלונן להעביר לנאשם 1 את הכסף שדרש, בתאריך 04.12.2023 בשעה 00:27 או בסמוך לכך, הגיעו הנאשמים לדירתו של המתלונן שברחוב ויצמן 5 חולון (להלן: "הדירה"). נאשם 1 הגיע לדירה כשהוא מצויד בסכין פרפר (להלן: "הסכין") נאשם 2 כשהוא מצויד בגז פלפל (להלן: "הגז").

משהגיעו הנאשמים לדירה, דפק נאשם 3 על דלת הדירה, משפתח המתלונן את הדלת והבחין בנאשם 1, ניסה לסגור את הדלת, אך הנאשמים מנעו זאת ממנו והתפרצו לתוך הדירה.

מיד לאחר מכן, הורו הנאשמים למתלונן לנעול כפכפים ולהתלוות אליהם תוך שהם מאיימים כי אם לא יעשה כן הם ירססו אותו בגז. בתגובה, פתח המתלונן את חלון דירתו וזעק לעבר הרחוב קריאות לעזרה.

משסירב המתלונן לצאת מהדירה ולהתלוות אל הנאשמים, נאשם 1 שלף את הסכין ושיסף עמה באכזריות את פניו של המתלונן, בשני חתכים עמוקים, הנמשכים מרום המצח השמאלי ועד לשפה התחתונה בקו אלכסון.

בו בזמן, ריסס נאשם 2 גז לעבר המתלונן וחלל הדירה ומיד לאחר מכן נמלטו הנאשמים מהמקום. כתוצאה מהדקירות, המתלונן נחבל חבלות חמורות בפניו, פונה לבית החולים "וולפסון", אושפז ועבר ניתוח.

במעשיהם המתוארים לעיל, סחט נאשם 1 את המתלונן כדי להניעו לשלם לו כספים בכך שאיים בפגיעה שלא כדין בגופו. הנאשמים ניסו לחטוף את המתלונן לשם סחיטתו, תקפו אותו בצוותא חדא, שלא כדין וכשהם בחבורה. בנוסף, נאשם 1 גרם למתלונן חבלות חמורות, שלא כדין וזאת בכוונה להטיל בו נכות או מום או לגרום לו לחבלות חמורות ואילו נאשמים 2 ו-3 גרמו למתלונן חבלות חמורות שלא כדין.

3. ב"כ המבקשת הגיש עיקרי טיעון בכתב ביום 10.1.24 לפיהם הראיות כנגד המשיבים מבוססות על הודעות המתלונן במשטרה, דוח צפייה, הודעת חשוד נוסף, הודעת איימים של המתלונן, שתיקת המשיבים בחקירות ועוד.

ב"כ המבקשת פירט בהרחבה אודות כל אחד מהראיות המייחסות את חלקם של המשיבים שמתחיל מסעיף 5 לכתב האישום. טען כי המשיבים פעלו כחבורה וכי לאחר שלא הצליחו לחטוף את המתלונן הם תקפו אותו שלא כדין. וכתוצאה נגרמו למתלונן חבלות חמורות.

בדיון מיום 11.1.24 חזר ב"כ המבקשת על האמור בעיקרי הטיעון. טען כי אין חולק על כך שהמתלונן נדקר.

טען כי ב"כ המשיבים אינם יכולים מצד אחד לטעון כי המשיבים לא היו באירוע ואין ראייה שיכולה לקשור אותם ומאידך לציין בטיעוניהם כי המתלונן מבולבל.

טען כי כשהמתלונן ראה את הסרטון של הגעת המשיבים לכתובת הוא אומר שמזהה את דניאל, המכונה פוטין, כמי שהולך ראשון ואת המשיבים 2 ו-3 לא מזהה אבל אמר כי לפי מראה הגוף של האחרים מה כל אחד עשה. מסר המתלונן כי עם הכובע הוא זה שהיה עם גז פלפל ובלי הכובע הוא זה שדפק על הדלת. ב"כ המבקשת טען כי המשיב 1 הוא זה שמחולל את האירוע. בסעיף 5 לכתב האישום ציינו כי המשיבים הגיעו לדירת המתלונן לאור סירובו לשלם כספים למשיב 1.

ב"כ המבקשת הציג באולם סרטון, ציין אודות פרטי הלבוש של כל אחד מהמשיבים. וטען כי הם נראים מגיעים בשעה 24.22 ובשעה 24.25 ניתן לראות אותם בורחים מהזירה.

טען כי בהמשך בעל הצימר אומר שהתקשרו והסדירו את החדר בשעה 02.00 לפנות בוקר. והטלפון ממנו חייג לבעל הצימר הוא מספר של משיב 1. והאדם שהזמין את החדר הזדהה בשם אחר. והמשיבים נראים מגיעים

ב"כ המבקשת הציג את סרטון הכניסה לצימר וטען כי פרטי הלבוש זהים לסרטון מהכניסה למקום האירוע. וכי בתיק החקירה יש את התמונות של המשיבים עם אותם פריטים במעצר. ב"כ המבקשת טען כי המשיבים לא טענו שום טענת אליבי, הטענה היחידה שנטענה כי הם חפים מפשע מבלי לתת תשובות.

4. ב"כ משיב 2 הגישה ביום 8.1.24 עיקרי טיעון בכתב לפיהם למתלונן אין גרסה קוהרנטית לגבי אישום משיב 2 בשימוש בגז פלפל, כי תחילה אמר "נכנסו שלושה אנשים ריססו אותי בגז פלפל" ולאחר מכן אמר כי משיב 3 זה שריסס. כך גם לגבי ייתר עובדות האירוע. המתלונן לטענתה משנה גרסה. כן טענה כי אין בתיק ראייה פורנזית וכי אין עדים וצילום של האירוע. כלי התקיפה בהם נעשה שימוש באירוע, היינו הסכין וגז הפלפל בשום שלב לא נתפסים. ב"כ משיב 2 טענה כי הראייה היחידה עליה נשענת המאשימה הינה סרטון של שניות בודדות ובו נראות שלוש דמויות נכנסות בשביל הכניסה לבניין. לטענתה לא ניתן לקבוע שמדובר במשיב 2. ב"כ משיב 2 טענה שלא בוצע מסדר זיהוי, אין ההיכרות בין המתלונן למשיב 2. עוד נטען כי לבושו של משיב 2 עת נתפס בדירה בת"א שונה מלבושו של החשוד המופיע בסרטון. טענה לעניין ניסיון קשירת המשיב 2 לזירה, כאשר לטענתה אופן הגעת השוטרים לדירה בת"א בה שהו המשיבים אינו ברור. טענה לחוסר איכון משיב 2 בזירה. טענתה שהמשיב 2 מואשם בעבירת ניסיון חטיפה הכלולה בכתב האישום, כאשר המתלונן בהודעתו מציין כי השלושה כלל לא ניסו להוציאו מהדירה.

בעיקרי טיעוניה ב"כ משיב 2 גם טענה לעניין גילו של משיב 2 כשהוא הצעיר מבין המשיבים וללא עבר פלילי (למעט רישום ללא הרשעה מבית משפט לנוער שהתיישן).

בדיון מיום 11.1.24 טענה ב"כ משיב 2 כי לעניין שינוי גרסתיו של המתלונן, טענה כי המתלונן משנה את הגרסה בכל חקירה. ב"כ המבקשת מצביע על כך שמשיב 2 נראה בזירת האירוע כשהוא לובש דגמ"ח, מעיל קולומביה ונעליים שחורות עם סוליה לבנה. לטענתה הלמידה של ב"כ המבקשת על המעיל והדגמ"ח זה ממקום התפיסה בצימר ולא מה שנראה בסרטון שהציג בבית משפט. טענה גם כי בסרטון כניסה לאירוע אין שום יכולת לזהות פנים.

טענה כי המשיב 2 לא מאוכן לא בזירה ולא בסמוך אליה. למשיב אין שיחות עם האחרים לבד משעות רבות לפני האירוע עם המשיב 3. כשאין מחלוקת שהשניים מכירים.

ב"כ משיב 2 טענה לאי ביצוע מסדר זיהוי, שלטענתה היה דבר שצריך לבצעו. בהמשך שואלים שוב את המתלונן על הזיהוי שלו והוא אומר שלא יכול לזהות פנים גם לא בתמונה שתוצג לו כי האירוע ארך דקה וחצי. ב"כ משיב 2 טענה גם לעניין חוסר איכונים, היות שאין כלי תקיפה שנתפס בזירה, אין לא טביעות אצבע ולא דנ"א ואין עדות נוספת.

ב"כ משיב 2 טענה כי סבורה כי ללא כל זיהוי אחר או ראייה פורנזית או ראייה אחרת שמעידה על הימצאות המשיב בקרבת מקום, יש בה כדי ללמד על סיכוי סביר להרשעה.

ב"כ משיב 2 טענה לעניין ניסיון החטיפה, כי המתלונן נשאל אם ניסו להוציא אותו בכוח מהדירה והוא השיב שלא. ב"כ משיב התייחסה להודעותיו השונות וטענה כי גם אם ביהמ"ש יקבע שאין פה לכל הפחות חולשה ראייתית לגבי המשיב 2, אין ספק שלפי כתב האישום המאשימה מייחסת לו חלק קטן הרבה יותר מאשר המשיב 1. טענה גם כי המשיב 2 הוא הצעיר מבין השלושה. בן 19 ללא עבר פלילי למעט רישום אחד מהנוער ואין תיקים פתוחים אחרים בכלל. וכן ציינה כי יש חלופת מעצר במירון שמרוחק מאד מהזירה ומהמעורבים.

5. ב"כ משיב 3 הגישה עיקרי טיעון ביום 9.1.24 לפיהם טענה כי מיוחסות למשיב 3 עבירות אלימות כלפי המתלונן מכוח דיני השותפות ונוכחות במקום. טענה כי לפי עובדות כתב האישום לכאורה חלקו באירוע הנו המצומצם ביותר ולא נטען כי הפעיל אלימות פיזית כלפי המתלונן. למשיב 3 יש אזכור רק בסעיפים 7 ו- 8 לכתב האישום. מכך להסיק אודות חלקו של משיב 3 באירוע. טענה כי היה על היחידה החוקרת לבצע מסדר זיהוי. לטענתה זה לא בוצע בשלל החשש שהמתלונן לא יזהה את משיב 3. כמו כן טענה כי אין כל ראיה הקושרת את משיב 3 לאירוע. טענה לעניין הודעתו של שמואל עובדיה וכן לעניין סרטוני המצלמות ועוד ראיות שכל אלו מצביעות לכל הפחות לראיות נסיבתיות בלבד לגבי משיב 3. ומכאן לטענתה גם עילת המסוכנות הנטענת נחלשת.

ב"כ משיב 3 טענה בדיון מיום 11.1.24 כי בשום מקום לא טוען המתלונן שמישהו ניסה למשוך אותו מהדירה או שמישהו פעל בצורה אלימה כדי להוציא אותו משם או כדי לגרום לו לאיזושהי פעולה אחרת. ב"כ משיב 3 טענה כי מהות התיק הוא זיהוי. לפי מה שמיוחס למשיב 3 זה המדרג הנמוך ביותר בתיק הזה. אך לטענה כלל לא ניתן למקם אותו במקום ובזמן האירוע, בשל אי זיהוי.

טענה כי כתב האישום מייחס למשיב 3 שתי נקודות בלבד. האחת הדפיקה בדלת שלטענה היא לא רלוונטית ולא מהות העניין. והדבר השני שטוענים לנוכחות של משיב 3, טוענים שהוא שותף לדבר עבירה ומכאן הנוכחות שלו.

טענה ב"כ משיב 3 כי יש סרטון שבו לא ניתן לזהות את משיב 3. לכן לטענתה לא בכדי לא עשו פעולת זיהוי. טענה כי המתלונן אומר שהוא לא מזהה פנים, אינו מכיר את משיבים 2 ו- 3. לטענתה המתלונן אינו יכול לזהות לפי הדמויות או לפי מבנה הגוף, אינו יודע להגיד מה כל אחד עשה באירוע. היחיד שהמתלונן מזהה זה את המשיב 1. טענה כי במקרה שלפנינו אין מחלוקת שלא היתה היכרות בין משיב 3 למתלונן. לטענתה משיב 3 אין אינטרס להגיע ולפגוע במתלונן ולא היה סכסוך ביניהם. לטענתה יש ניסיון למקם את משיב 3 אבל לפי הראיות לא ניתן לעשות כן. שאין מיקום ברצף הזמן למתי ואם בכלל נפגשו המשיב 1 והמשיב 3. לכן לטענתה אי אפשר לקבוע ממצא עובדתי ואפילו לא נסיבתי על איפה היה המשיב 3 בזמן האירוע ולפחות 20 דקות אחריו ואולי גם הרבה אחרי.

ב"כ משיב 3 טענה כי בסרטון רואים 3 דמויות שנכנסים לבית המתלונן. רואים בגדים שחורים שאין מחלוקת שכשמשיב 3 מגיע לדירה, יש לו חולצה שחורה עם כיתוב לבן על החזה שלא מופיע על הסרטון בסמוך לבית המתלונן. לטענתה ברור שזה לא אותם בגדים. טענה כי אינה מוצאת שום הסבר איך משייכים את המעיל שנתפס למשיב 3 וגם לא איך משייכים את המעיל לסרטון.

טענה כי אין עובדות ברורות והכל מאד נסיבתי ברמה מאד חלשה. השתיקה של משיב 3 לא יכולה לחזק את זה. החולשה פה מאד משמעותית וחסרים פה הרבה חוטים מקשרים. לטענתה ברגע שיש חולשה ראייתית, אז גם עילת המעצר נחלשת באופן משמעותי. טענה כי מדובר באדם צעיר. שאמנם לחובתו יש 3 הרשעות אבל אף אחת מהן לא בעבירת אלימות. יש לה להציע שתי אפשרויות לחלופה.

6. למעשה המחלוקת מצויה בטענות ההגנה בשתיים. האחד, מתייחס לטענה כי אין ראיות לצורך זיהוי המשיבים 2,3 כמי שביצעו את העבירה. השני, מתייחס לכך שאין ראיות לעבירת ניסיון החטיפה.

7. לעניין טענת הזיהוי, אין בידי לקבל את טענת ההגנה כי אין זיהוי בתיק וזאת מכמה טעמים. לאחר צפייה בסרטונים ניתן לקבוע כי הדמויות הנכנסות בשביל הכניסה ובהמשך יוצאות מביתו של המתלונן לבושות בבגדים

הזהים לבגדים שלבשו המשיבים עת נכנסו לדירה שהושכרה בשעה 2.00 בלילה והבגדים שלבשו עת נעצרו. המשיב 2 לבש מעיל שחור ומכנס דגמ"ח, חבש כובע ונעל נעלים שחורות שהסוליה שלהן לבנה (בהסתמך על הסרטונים בתיק). בסרטון הכניסה לדירה שהושכרה ניתן לראות את המשיב 2 כשאין כובע לראשו. המשיב 2 נראה עם אותם בגדים מעיל שחור (מעיל זה גם נתפס ע"י המשטרה מסמך עה) מכנסי דגמ"ח זהים למכנסים שלבש המשיב 2. המשיב 2 בסרטון הכניסה לדירה השכורה אינו חובש כובע, אולם כובע זה לכובע שחבש בכניסה לדירת המתלונן נתפס ברכב המשיב 1 שאיתו הגיעו לדירה המושכרת. כמו כן ניתן לראות כי הנעלים שנועל המשיב 2 בשלושת הסרטונים זהות. הנעלים שנועל המשיב 2 במסמך נג' זהות לנעלים שנועלת הדמות הנכנסת לדירת המתלונן. נטען כי לא מדובר בפרטי לבוש ייחודיים והדבר נכון. אולם צירוף בגדי הלבוש על אדם אחד, כובע, מעיל, מכנס דגמ"ח ונעלים שכולם זהים, יחדיו יוצרים תמונה זהה של לבוש לאדם אחד ומביאה למסקנה כי מדובר באותו אדם בשני הסרטונים.

8. המשיב 3 גם הוא לבש בגדים זהים בשביל הכניסה בכניסה ובכניסה לדירה המושכרת. ראשית, מדובר באדם חובש כיפה שחורה בשלושת הסרטונים ניתן להבחין בכך. המכנס אותו לובש המשיב 3 הוא ייחודי במובן זה שיש עליו קרעים משני צדי המכנס ברגל שמאל קרוב לברך וברגל ימין מעל הברך יותר קרוב לכיסים. מכנסים אלו מופעים בשני הסרטונים כניסה לדירת המתלונן ובכניסה לדירה השכורה וכן בתמונות שצולם בתחנת המשטרה מדובר באותו מכנס. המשיב בסרטון הכניסה לדירת המתלונן לבש מעיל ובכניסה לדירה המושכרת לא לבש מעיל. אולם מעיל תואם נתפס בהמשך. מדובר במעיל שחלקו הקדימי דמוי עור ושרווליו הם מבד. מעיל שנתפס ברכב ואף צולם במסמך עה, הוא זהה למעיל שלבש המשיב 3 בסרטון הכניסה לדירת המתלונן. הסנגורית טענה כי בדוח הפעולה של עורך החיפוש לא נרשם כי נתפס מעיל ולכן יש פגם בשרשרת המוצג. יצוין כי בתיק חסרים מזכרים של שוטרים נוספים שהיו במקום. ברשימת חומר החקירה נרשם שדו"חות פעולה אלו הוצאו לטובת הוצאת תעודת חיסיון. בשלב זה של הדיון לא ניתן לתת לפגם בשרשרת המוצג משקל רב והדבר ייחקר במסגרת התיק העיקרי. העובדה היא כי מעיל כזה נתפס ביחד עם יתר המוצגים שצולמו במסמך עה. מלמדת כי הוא נתפס במקום. העובדה כי האדם שנצפה בסרטון חובש כיפה, לובש גינס עם קרעים במקומות מסויימים ונועל נעלים שחורות התואמות לחלוטין את האדם שצולם בתחנת המשטרה מביא אותי למסקנה כי מדובר באותו אדם.

9. נטענה טענה כי למשיבים 2,3 אין קשר לאירוע האלים ויתכן כי הם עלו לרכב שהוביל אותם לדירה המושכרת בשלב מסוים לאחר האירוע האלים. אין מחלוקת שהמשיבים 2,3 אינם מוכרים למתלונן, אך כאשר הראיות הן נסיבתיות יש לבחון תרחישים שונים וזאת בהתאם לראיות המצויות בתיק או ראיות שיש בכוח המשיבים להציג שיש בכוחם לסתור את התזה של התביעה. אין מקום לבחון תרחישים דמיוניים שאין להם ולו קצה קרבה לראיות המוצגות בבית המשפט. טענה כי יש אפשרות שהמשיבים עלו לרכב המשיב 1 בשלב מאוחר יותר לאירוע, אין לה שום סימוכין ואף לא הובאה ראיה מטעם המשיבים התומכת בגרסה זו. מדובר בטענה שהופרכה לאוויר אולם בית המשפט מתוך תקווה שבית המשפט יאמץ אותה ללא בסיס ראייתי ואין לי אלא לדחות אותה. בהקשר זה אציין כי סרטון הכניסה לדירת המתלונן צולם כשעתיים קודם לצילום של סרטון הכניסה לדירה השכורה. סמיכות הזמנים להיות המשיבים יחדיו, שנעצרו ארבעה ויש הסבר להצטרפות אדם אחר לחבורה, בתוספת התאמה בלבוש מלמדים כי ההסבר להימצאות המשיבים יחדיו, הייתה בשתי המקומות. מדובר במפגש שהיה בין כלל המשיבים, הוא מתועד לאורך זמן, והגיזוני יותר שהם ביצעו את העבירה יחדיו מאשר ביצעו העבירה ע"י אנשים לא ידועים, כאשר המשיבים הצטרפו רק למפגש בדירה השכורה ובחרו ללבוש בגדים זהים לבגדים אותם לבשו הדמיות שנקלטו במצלמת

10. משמעות שתיקת המשיבים לראיות כנגדם. בשלב זה של הדיון לשתיקת המשיבים יש הקשר לטענות שנטענו בדיון הראיות. שתיקתם דווקא פועלת כנגדם. הם לא מסרו גרסה לחשד שהוצג כנגדם בשלב החקירה. כיום לא ניתן לבדוק טענות של מהימנות או סתירות ולכן לשתיקה יש משמעות המחזקת את התזה של התביעה. ככל שהמשיבים יחליטו שלא להעיד במשפטם, הרי שהדבר יהווה חיזוק לראיות התביעה וככל שיחליטו להעיד יצטרכו להסביר שתיקתם ולגבות גרסתם החדשה בראיות. (ראו בש"פ 12/24מדינת ישראל נ' פלונימיום 10.01.24) בכל מקרה לשלב הנוכחי שתיקת המשיבים פועלת לטובת קבלת התזה של המבקשת ולדחות תזה היפותטית נעדרת בסיס ראייתי של המשיבים.

11. לגבי הטענה כי אין ראיות לעבירת ניסיון חטיפה. הראיות לעבירה זו מבוססות כולן על גרסת המתלונן. הודעה מיום 04.12.23 שעה 12.00 שורה 7 "הם ה 3 ניסו להוציא אותי החוצה מחוץ לדירה, אני התנגדתי, באיזשהו שלב הצלחתי לפתוח את החלון וצעקתי לעזרה או הצילו לא זוכר בדיוק ושמעתי שכנים שואלים מה קרה, ודילקו אורות, נסיתי להתנגד והבחור עם הסכין הבין שאין טעם להוציא אותו ועם הסכין..". (הטעויות במקור) בהמשך בשורה 14 נרשם "אחד מהם מתי שהם ניסו להוציא אותו הוא אמר לי שים כפכפים ניסע באוטו" בהודעה מיום 07.12.23 שעה 11.03 שורה 31 אומר המתלונן "שהם נכנסו ישר אמרתי לדניאל לא פה, ואז דניאל אמר לי שים כפכפים ובוא למטה" בהודעה מיום 11.12.23 שעה 11.35 שורה 29 נשאל המתלונן "הם ניסו להוציא אותך בכוח מהדירה?" והמתלונן השיב "לא שאני סירבתי לשים כפכפים דניאל כבר ישר התחיל לדקור אותו והשני ריסס אותי גז מדמיע. זה שהיה עם כובע צעק לי שאני אצא מהדירה, אחרת הוא ירסס את כל הבית בגז מדמיע." בשורה 35 נשאל "אחרי שריססו אותך ודניאל דקר אותך הם ניסו להוציא אותך מהדירה?" והוא השיב "לא הם פשוט ברחו כי השכן פתח את הדלת." לא ברור מגרסה זו שאכן הייתה למשיבים כוונה לחטוף את המתלונן או לנהל את ההתנהלות האלימה כלפיו מחוץ לדירה. גרסה זו טעונה הסבר מה בדיוק עשו המשיבים ומה הבין המתלונן כדי לבסס עבירה של חטיפה. לכאורה מצד אחד המתלונן מסר גרסה כי הם ניסו להוציאו בכוח מהדירה שלו. מנגד שהוא נשאל האם הוצא בכוח מהדירה הוא משיב "שלא". החקירה לגבי עבירת החטיפה היא דלה מאד והביסוס לעבירת החטיפה תוכל להתברר בהליך העיקרי.

12. לפני סיום, ב"כ המשיב 3 טענה בלשון רפה כי לא ברור שניתן לקבוע ביצוע בצוותא שעה שמה שמיוחס למשיב 3 הוא נוכחות בלבד כמו גם העובדה כי המשיב 3 לא עשה דבר באירוע. אני מוצא לקובע כי יש לדחות טענה זו. המשיבים בסרטון ההגעה למקום נראים שהגיעו למקום יחדיו, בסרטון העזיבה הם נראים נמלטים כדבוקה אחת. הייחוס בתוך המעשה של תפקידו של כל אחד הוא מלאכותי. כיוון שעוברי חוק מגיעים לגבות חוב לעצם כמות האנשים שמגיעה למקום יש משמעות בהטלת מורא על המתלונן ולכן הטענה כי היה במקום מבלי למלא תפקיד כלשהו חוטאת לאמת, זאת להתרשמותי לאחר קריאת כל תיק החקירה וסגי בכך.

13. נוכח האמור אני סבור כי אין קושי ממשי בשאלת הזיהוי ובשלב בו אנו מצויים אני סבור שיש די בראיות המצויות בתיק לצורך זיהוי המשיבים וקיים סיכוי סביר להרשעתם. לגבי עבירת ניסיון החטיפה אני סבור כי יש חולשה ראייתית מסוימת בשלב הנוכחי ויכול והיא תתבהר בשלבים אחרים של המשפט.

14. על מנת שהצדדים יערכו לדין הנדחה ההחלטה תשלח לצדדים בטרם הדין הקבוע.

ניתנה היום, י"א שבט תשפ"ד, 21 ינואר 2024, בהעדר הצדדים.